

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Dato: 9. februar 2011
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Brit Gotthard Jensen
Sagsnr.: 2010-730-1180
Dok.: BRJ40190

KOMMENTERET HØRINGSOVERSIGT

vedrørende

forslag til lov om ændring af retsplejeloven (Forenkling af bødesagsprocessen)

1. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Den 21. december 2010 sendte Justitsministeriet et udkast til forslag til lov om ændring af retsplejeloven (Forenkling af bødesagsprocessen) i høring.

Lovudkastet har været i høring hos:

Østre Landsret, Vestre Landsret, Sø- og Handelsretten, samtlige byretter, Domstolsstyrelsen, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolenes Tjenestemandsförening, HK-Landsklubben Danmarks Domstole, Rigsadvokaten, Foreningen af Statsadvokater, Foreningen af Offentlige Anklagere, Rigspolitiet, Politidirektørforeningen, Politiforbundet i Danmark, HK-Landsklubben for Politiet, Advokatrådet, Danske Advokater, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Landsforeningen af Beskikkede Advokater, Foreningen af Advokater og Advokatfuldmægtige, Institut for Menneskerettigheder, Retssikkerhedsfonden, Dansk Retspolitisk Forening, Kriminalpolitisk Forening (KRIM), Amnesty International og DI – Organisation for Erhvervslivet.

Justitsministeriet har modtaget høringssvar fra:

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Østre Landsret, Vestre Landsret, Københavns Byret på vegne af retterne i Aalborg, Frederiksberg, Roskilde, Nykøbing Falster, Bornholm og København, Retten i Randers på vegne af retterne i Glostrup, Lyngby, Hillerød, Helsingør, Holbæk, Næstved, Odense, Svendborg, Sønderborg, Esbjerg, Kolding, Hjørring, Viborg, Herning, Holstebro, Århus, Horsens og Randers, Domstolsstyrelsen, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, HK-Landsklubben Danmarks Domstole, Rigsadvokaten, Foreningen af Offentlige Anklagere, Politiforbundet, Advokatrådet, Danske Advokater, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Institut for Menneskerettigheder, DI – Organisation for Erhvervslivet og Landbrug & Fødevarer.

Nedenfor er gengivet de væsentligste punkter i de modtagne høringssvar. Justitsministeriets kommentarer til høringssvarene er anført *med kursiv*.

2. Høringssvarene

Østre Landsret, Vestre Landsret, Den Danske Dommerforening, Rigsadvokaten, Foreningen af Offentlige Anklagere, Politiforbundet og Landbrug & Fødevarer har ikke bemærkninger til lovudkastet.

HK-Landsklubben Danmarks Domstole kan tilslutte sig forslaget og bemærker, at den foreslåede ændring efter klubbens opfattelse er en forenkling i forhold til processen i dag, samtidig med at princippet om, at alene domstolene kan pålægge strafansvar i sager, hvor den pågældende ikke erklærer sig skyldig, fastholdes.

Københavns Byret bemærker indledningsvist, at **alle byretter** er enige i, at det er vigtigt at fastholde princippet om, at alene domstolene kan pålægge straf, men at der blandt byretterne er delte meninger om lovforslaget, hvorfor der er udfærdiget mere end ét høringssvar fra byretterne.

Københavns Byret bemærker herefter på vegne af **retterne i Aalborg, Frederiksberg, Roskilde, Nykøbing Falster, Bornholm og København**, at disse retter kan tilslutte sig forslaget. Det anføres samtidig, at der allerede ved de enkelte retter er indført tiltag, der uden en lovændring gør behandlingen af bødesagerne mere fleksibel. F.eks. berammer nogle retter sager, hvor der erfaringsmæssigt ofte kommer indsigelser fra de tiltalte, ind mellem de mange sager, der berammes hvert kvarter. På denne måde har man allerede søgt at begrænse den ledige retstid, der ellers opstår, når de tiltalte ikke møder. Disse embeder har fundet det betænke-

ligt at tilsige alle tiltalte, der skal have behandlet deres sag samme dag, til det samme tidspunkt, f.eks. til kl. 9.00, da dette vil kunne medføre, at de tiltalte og eventuelle vidner skal vente uforholdsmæssigt længe.

Det anføres endvidere, at den foreslåede model med anvendelse af udeblivelsesdomme uden berammelse af et retsmøde vil øge fleksibiliteten ved behandlingen af bødesagerne, ligesom der allerede 14 dage efter registreringen af afsendelsen af brevet til tiltalte vil kunne afsiges udeblivelsesdom, hvis den tiltalte ikke har begæret et retsmøde. De sager, hvor der begæres et retsmøde, må således generelt antages at kunne berammes hurtigere, end tilfældet er i dag.

De nævnte retter er enige i, at det er hensigtsmæssigt, at retten sender brevet (om, at sagen vil kunne afgøres uden et retsmøde, hvis den tiltalte ikke anmoder om et retsmøde) til den tiltalte, idet mange tiltalte i dag betaler bøden straks efter at have modtaget underretning fra retten om, at der er rejst tiltale i sagen. Samtidig kan rettens medarbejder umiddelbart kontrollere, at der er sendt et brev til den korrekte adresse, og at brevet ikke er kommet retur, ligesom rettens medarbejdere, da sagen er registreret i retten, straks kan notere på sagen, hvis den tiltalte ønsker, at der indkaldes til et retsmøde. Det må således antages, at antallet af genoptagelsesbegæringer vil være beskedent, hvis det er retten, der sender brevet, ligesom man fortsat må forvente, at mange tiltalte straks betaler bøden, fordi de fra retten får at vide, at der er rejst tiltale i sagen.

Endelig bemærkes det i høringssvaret, at det kan overvejes at indføre en revisionsklausul i lovforslaget, således at man f.eks. om 1 år kan vurdere, om den ønskede forenkling er opnået.

Retten i Randers anfører på vegne af **retterne i Glostrup, Lyngby, Hillerød, Helsingør, Holbæk, Næstved, Odense, Svendborg, Sønderborg, Esbjerg, Kolding, Hjørring, Viborg, Herning, Holstebro, Århus, Horsens og Randers**, at disse retter kan tiltræde, at der sker en forenkling af bødesagsprocessen, men at forslaget på nogle områder vil betyde en mere omfattende og ressourcekrævende sagsbehandling, ligesom det for nogle sager vil medføre en forlængelse af sagernes gennemløbstid. Det anføres, at når sagerne modtages i retten, bliver de journaliseret og berammet til et retsmøde, der typisk ligger 6-8 uger fremme i tiden. Byretternes målsætning i 2011 er, at 65 pct. af bødesagerne gennemføres med en gennemløbstid på under 2 måneder. Flere byretter anvender en fremgangsmåde, hvor alle sager, der berammes til en bestemt

dag, sættes på til foretagelse f.eks. kl. 9.00. Erfaringsmæssigt møder under 10 pct. af de tiltalte, der indkaldes, op, og det er ikke ualmindeligt, at der afvikles 80-100 sager på en formiddag. Da alle tiltalte, der giver møde, kommer kl. 9.00, er der ingen spildtid for dommer, anklager og sekretær, idet sagerne ekspederes i den rækkefølge, hvori de tiltalte er mødt. Den anførte ekspeditionsform betyder således, at der ikke lægges beslag på retslokaler i længere tid end nødvendigt, og at dommer, anklager og sekretær ikke bruger tid på at vente på de tiltalte, som ikke giver møde i retten.

Det bemærkes i høringsvaret endvidere, at retterne efter den foreslåede ordning – efter at sagen er modtaget og journaliseret i retten, og der er sendt brev ud til den tiltalte – skal håndtere, om der modtages svar fra de tiltalte, herunder også et telefonisk svar, inden for 14 dage. De tiltalte, som anmoder om et retsmøde, skal i så fald indkaldes til et retsmøde, som typisk vil ligge 6-8 uger fremme i tiden.

De pågældende retter finder således ikke, at den foreslåede ekspeditionsform medfører en forenkling af domstolenes behandling af bødesager, men tværtimod et merforbrug af ressourcer og en længere sagsbehandlingstid for sager, hvori tiltalte giver møde, hvorfor forslaget ikke bør gennemføres i den foreslåede form.

Retterne foreslår derfor, at det – inden der eventuelt gås videre med forslaget – undersøges, om der i forbindelse med politiets udsendelse af bødeforelæg kan indføres den vejledning og orientering til sigtede (om, at sagen vil kunne afgøres uden et retsmøde, hvis den tiltalte ikke anmoder om et retsmøde), som skal gives efter forslaget § 896 a. Det kan efter de nævnte retters opfattelse ikke være afgørende, om denne vejledning gives af politiet eller af retten. Politiet fører i forvejen kontrol med, om sigtede reagerer på bødeforelægget, og vil således også kunne registrere, om den sigtede ønsker at blive indkaldt til et retsmøde eller stiltiende accepterer, at sagen sendes til retten med anmodning om, at der afsiges dom uden afholdelse af retsmøde. Såfremt genoptagelsesadgangen i § 987 tilpasses denne situation, vil der ikke være retssikkerhedsmæssige betænkeligheder ved en sådan fremgangsmåde.

Domstolsstyrelsen bemærker, at styrelsen kan tilslutte sig det lovforslag, der er sendt i høring samt det ovennævnte forslag fra et flertal af byretterne om, at vejledningen efter § 896 a gives af politiet. Det er styrelsens vurdering, at gevinsten for domstolene ved det oprindelige lovforslag

navnlig vil bestå i en bedre planlægning ved afviklingen af sagerne, men at forslaget ikke vil give besparelser eller forøgelse af ressourcer for domstolene. Forslaget vil i en række tilfælde betyde en bedre service over for tiltalte, idet man i vidt omfang undgår udsatte retsmøder fremover.

For så vidt angår forslaget om, at vejledningen gives af politiet, er det Domstolsstyrelsens vurdering, at også dette vil være ressourcemæssigt neutralt for domstolene, idet styrelsen dog bemærker, at denne vurdering er forbundet med en vis usikkerhed. Det er Domstolsstyrelsens vurdering, at merarbejdet ved at lave og udsende et eventuelt forøget antal udeblivelsesdomme muligvis vil kunne opvejes af et mindre ressourcforbrug til at skrive og sende indkaldelser ud i alle sagerne. Det er endvidere vurderingen, at der ikke er grundlag for at antage, at antallet af genoptagelsesbegæringer vil stige væsentligt.

Endelig foreslår Domstolsstyrelsen, at der indsættes en revisionsklausul i lovforslaget, således at det senere kan vurderes, om den ønskede forenkling er opnået.

Justitsministeriet har noteret sig uenigheden blandt byretterne om, hvordan bødesagsprocessen fremover bør være reguleret. Ministeriet har endvidere noteret sig, at det er Domstolsstyrelsens vurdering, at ordningen i det oprindelige udkast til lovforslag vil give retterne mulighed for at planlægge afviklingen af sagerne bedre, og desuden i en række tilfælde vil indebære en bedre service over for tiltalte, og at den justering af ordningen, som er foreslået af et flertal af byretterne, formentlig vil være ressourcemæssig neutral for domstolene, om end sidstnævnte vurdering angives at være forbundet med en vis usikkerhed.

Som det fremgår af punkt 4 i lovforslagets almindelige bemærkninger, finder Justitsministeriet, at meddelelsen om, at sagen kan blive afgjort uden afholdelse af et retsmøde, medmindre den pågældende anmoder om et retsmøde, med fordel kan fremgå af bødeforelægget frem for et brev, som efterfølgende sendes af retten. Det fremsatte lovforslag er udformet i overensstemmelse hermed.

Justitsministeriet forudsætter i den forbindelse, at udstederen af bødeforelægget så vidt muligt sikrer sig, at bødeforelægget sendes til den rigtige adresse, og at anklagemyndigheden ikke oversender sagen til retten, før der ikke længere er risiko af betydning for, at bødeforelægget kom-

mer retur fra postvæsenet med besked om, at adressaten er ukendt på adressen. Med hensyn til spørgsmålet om adgang til genoptagelse henvises der til Justitsministeriets bemærkninger til høringssvarene fra Advokatrådet, Danske Advokater og Landsforeningen af Forsvarsadvokater nedenfor.

Justitsministeriet vil i givet fald følge området med henblik på at vurdere, om den nye ordning medfører den ønskede forenkling af bødesagsprocessen. Hvis det måtte vise sig, at ordningen ikke fungerer hensigtsmæssigt, vil Justitsministeriet endvidere tage de relevante skridt til at justere ordningen. Justitsministeriet finder således ikke, at der er behov for at indsætte en formel revisionsklausul i lovforslaget.

Dommerfuldmægtigforeningen bemærker, at det af retssikkerhedsmæssige årsager er afgørende, at det altid er domstolene, der træffer afgørelse i bødesager, herunder afgørelse på baggrund af, at der er indtrådt udeblivelsesvirkning og uafhængig af, om dette er sket efter manglede reaktion på et brev eller efter manglende fremmøde til et retsmøde.

Som det fremgår i indledningen til lovforslagets almindelige bemærkninger fastholder lovforslaget princippet om, at alene domstolene kan pålægge strafansvar i sager, hvor den pågældende ikke erklærer sig skyldig.

Advokatrådet bemærker, at adgangen til at undlade forkyndelse efter Advokatrådets opfattelse medfører nogle tvivlsomme retssikkerhedsmæssige konsekvenser for en domfældt, der ikke modtager meddelelse om bødeforelægget og den efterfølgende dom. Advokatrådet finder, at det i forbindelse med lovforslaget bør overvejes at ændre forkyndelsesreglerne, således at enten indkaldelse eller dom forkyndes. Advokatrådet finder, at der i retsplejelovens § 896, stk. 4, bør indføres en beløbsgrænse for, hvornår forkyndelse kan undlades, ligesom en sådan beløbsgrænse kan overvejes indsat i lovforslagets § 896 a, således at der i sager med påstand om større bøde end beløbsgrænsen skal berammes et retsmøde som hidtil. Endelig bemærker Advokatrådet, at reglerne om udeblivelsesdomme, der findes i flere forskellige kapitler i retsplejeloven, er uhyre komplicerede, og at det derfor af hensyn til tiltaltes retssikkerhed vil være hensigtsmæssigt, at reglerne blev lettere tilgængelige. Det anbefales, at reglerne om udeblivelsesvirkning og forkyndelse samles i ét kapitel i retsplejeloven.

Danske Advokater bemærker, at hensynet til at sikre en bedre udnyttelse af ressourcerne og større fleksibilitet i opgavevaretagelsen hos anklagemyndigheden og domstolene må afvejes over for hensynet til den tiltalte, hvorfor den foreslåede forenkling af bødesagsprocessen bør give mulighed for en særlig nem adgang til genoptagelse.

Landsforeningen af Forsvarsadvokater bemærker, at det er foreningens opfattelse, at man i lovforslaget svækker reglerne for forkyndelse i § 896 a, idet retten blot med almindeligt brev kan underrette den tiltalte om, at han selv må bede om et retsmøde inden 14 dage. Foreningen undrer sig over, at Justitsministeriet har valgt ikke at afvente de overvejelser, der måtte komme fra den arbejdsgruppe, der skal komme med forslag til revision af forkyndelsesreglerne. Foreningen bemærker endvidere, at der er en vis grad af sandsynlighed for, at fremsendte breve fra retten ikke når frem, idet mange sigtede lever under boligforhold med mindre faste adresser, og der selv med korrekt adressering kan være problemer, idet postvæsenet jævnligt fejlfleverer breve. Det er efter foreningens opfattelse ikke rimeligt at pålægge borgerne bevisbyrden for, at de ikke har modtaget brevet rettidigt, hvorfor foreningen har betænkeligheder ved lovforslaget.

Lovforslaget udvider ikke de gældende muligheder for at afsige dom uden forudgående forkyndelse for tiltalte. Som det fremgår af punkt 2.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger, kan retten således i dag i bødesager, der behandles uden domsmænd efter reglerne i retsplejelovens kapitel 80, vælge at sende en indkaldelse til hovedforhandling til tiltalte med almindelig post, hvorefter tiltalte kan blive dømt, hvis vedkommende ikke møder op. Lovforslaget ændrer heller ikke ved den gældende regel om, at udeblivelsesdomme, der er afsagt i de førnævnte bødesager, kan sendes til den pågældende med almindelig post. Da lovforslaget således ikke ændrer ved de gældende regler for forkyndelse, har Justitsministeriet ikke fundet grundlag for at afvente resultaterne fra arbejdsgruppen om revision af reglerne om forkyndelse.

Fraværet af forkyndelse skal i øvrigt ses i sammenhæng med adgangen til genoptagelse. Der lægges med lovforslaget op til, at domfældte skal have mulighed for at få sin sag genoptaget, hvis vedkommende kan godtgøre at have været forhindret i at anmode om et retsmøde på grund af omstændigheder, som ikke kan tilregnes den pågældende, eller at bødeforelægget ikke er kommet rettidigt til vedkommendes kundskab.

Den foreslåede adgang til genoptagelse svarer til, hvad der i dag gælder ved udeblivelsesdomme, som afsiges i bødesager, der behandles uden domsmænd efter retsplejelovens kapitel 80, og hvor en tiltalt udebliver fra hovedforhandlingen uden oplyst lovligt forfald. I sådanne tilfælde kan domfældte således få sin sag genoptaget, hvis vedkommende kan godtgøre at have haft lovligt forfald og på grund af omstændigheder, der ikke kan tilregnes vedkommende, har været forhindret i at give meddelelse om det, eller at indkaldelsen til retsmødet ikke er kommet rettidigt til vedkommendes kundskab. Det forudsættes med lovforslaget, at der – på samme måde som tilfældet er i dag for så vidt angår indkaldelser til retsmøder – vil blive anlagt en meget lempelig vurdering, hvis tiltalte oplyser ikke at have modtaget bødeforelægget. Der henvises til punkt 5 i lovforslagets almindelige bemærkninger og de specielle bemærkninger til § 1, nr. 6.

Institut for Menneskerettigheder bemærker, at lovforslaget overordnet set må antages at være i overensstemmelse med menneskeretlige forpligtelser. Instituttet anbefaler dog, at forholdet til Den Europæiske Menneskeretskonvention artikel 6 behandles i lovforslagets almindelige bemærkninger. Instituttet anbefaler endvidere, at der indføres en adgang til dispensation med hensyn til genoptagelsesfristen på 14 dage i særlige tilfælde, f.eks. hvor en domfældt godtgør at have været forhindret i at anmode om et retsmøde på grund af omstændigheder, der ikke kan tilregnes den pågældende, eller fordi brevet om retsmøde ikke rettidigt er kommet til den pågældendes kundskab, og brevet med udskrift af udeblivelsesdommen ikke er kommet til den pågældendes kundskab inden for de 14 dage, hvor genoptagelsesfristen løber. Endelige anbefaler instituttet, at der indføres en vejledningspligt, således at der i forbindelse med udsendelse af udeblivelsesdommen er pligt til at vejlede om adgangen til at begære sagen genoptaget.

For så vidt angår lovforslagets forhold til Den Europæiske Menneskeretskonvention bemærkes, at Justitsministeriet – i lighed med Institut for Menneskerettigheder – finder, at lovforslaget lever op til Danmarks internationale menneskeretlige forpligtelser.

Med hensyn til fristen for genoptagelse bemærkes det, at der med lovforslaget lægges op til, at domme afsagt efter den nye ordning skal være omfattet af de samme regler om genoptagelse, som i dag gælder for udeblivelsesdomme afsagt efter retsplejelovens § 897. Det betyder, at begæring om genoptagelse som udgangspunkt vil skulle fremsættes inden 14 dage

efter, at retten har sendt udskrift af dommen til tiltalte. Retten vil dog kunne genoptage en sag, selvom anmodningen om genoptagelse er modtaget efter udløbet af fristen, hvis overskridelsen af fristen skyldes grunde, som ikke kan tilregnes den pågældende. Der henvises til retsplejelovens § 904, stk. 3, og § 910, stk. 2, jf. § 987, stk. 1, 2. pkt., som vil finde tilsvarende anvendelse på den foreslåede nye ordning, jf. den foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 987, stk. 2 (lovforslagets § 1, nr. 6).

For så vidt angår spørgsmålet om indførelse af pligt til at vejlede om adgangen til at begære sagen genoptaget har Domstolsstyrelsen oplyst, at der allerede hos domstolene er indført en ordning, hvorefter der i forbindelse med udsendelse af domme, der er afsagt i medfør af retsplejelovens § 897, medsendes en vejledning om muligheden for genoptagelse. Dette vil også gælde domme afsagt efter den foreslåede nye ordning.

DI – Organisation for Erhvervslivet kan støtte den foreslåede ordning, idet DI dog kun finder det retssikkerhedsmæssigt acceptabelt, at bødeforelæg anvendes i sager uden bevismæssig tvivl, og at udeblivelsesdom ikke afsiges, når omstændighederne taler imod at afgøre sagen uden tiltaltes tilstedeværelse, ligesom ordningen skal være begrænset til udelukkende at omfatte sager, der behandles uden domsmænd efter retsplejelovens kapitel 80.

DI bemærker, at det for en tiltalt virksomhed vil være af stor praktisk betydning at modtage oplysninger om deres retsstilling med hensyn til indbringelse af bødesager for retten på et så tidligt stadie som muligt, eventuelt i forbindelse med bødeforelægget. DI opfordrer derfor til, at Justitsministeriet genovervejer at indføre det ”oplysningsbrev”, som er foreslået af Domstolenes Samarbejdsforum, jf. punkt 3.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger. I det omfang koordinering med udstederen af bødeforelægget giver mulighed for det, vil det endvidere efter DI's opfattelse være hensigtsmæssigt for den tiltalte virksomhed at modtage et sådant brev sammen med selve bødeforelægget. Derved vil virksomheden kunne træffe afgørelse om skylderklæring og betaling af bøde og få et større overblik over de processuelle konsekvenser.

Endelig bemærker DI, at det kunne overvejes at udvide fristperioden fra de foreslåede to uger til fire uger, idet en tiltalt virksomhed herved vil kunne træffe de nødvendige foranstaltninger med hensyn til beslutning om indbringelse for retten på et grundlag, der ikke er forhastet.

Som det fremgår af punkt 2.1 i lovforslaget almindelige bemærkninger forudsætter anvendelsen af bødeforelæg, der udstedes af andre myndigheder end politi og anklagemyndighed, generelt, at den pågældende lovovertrædelse er ukompliceret og uden bevismæssige tvivl, og at sanktionsniveauet ligger fast. Der tilsigtes med lovforslaget ingen ændringer i reglerne om anvendelsen af bødeforelæg.

Tiltalte kan efter den foreslåede nye ordning alene dømmes for det forhold, som bødeforelægget vedrører, uden at der afholdes retsmøde, hvis omstændighederne ikke taler imod det, jf. den foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 897, stk. 1, nr. 3 (lovforslagets § 1, nr. 6). Sådanne omstændigheder kan f.eks. være, at tiltalen er uklar, at anklagemyndighedens retsanvendelse er tvivlsom, eller at der i øvrigt foreligger tvivl om, hvorvidt strafbarhedsbetingelserne er opfyldt, eller at sagen må antages at have væsentlig betydning for tiltalte, f.eks. på grund af bødens størrelse eller kriminalitetens art. Der henvises til punkt 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger og de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 5.

I øvrigt bemærkes det, at den foreslåede nye ordning alene vil kunne anvendes i sager, der behandles uden domsmænd efter reglerne i retsplejelovens kapitel 80, jf. også punkt 5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

For så vidt angår DI's bemærkninger om et "oplysningsbrev" og om koordinering med udstederen af bødeforelægget bemærkes det, at det fremsatte lovforslag – i modsætning til det udkast til lovforslag, som har været i høring – indebærer, at oplysningen om, at sagen vil kunne afgøres uden afholdelse af et retsmøde, medmindre den pågældende anmoder om et retsmøde, vil fremgå af selve bødeforelægget og ikke af et efterfølgende brev fra retten.

For så vidt angår fristen for at anmode om et retsmøde bemærkes det, at det med det fremsatte lovforslag er forudsat, at fristen for at anmode om et retsmøde fastsættes til mindst 14 dage fra den dato, hvor bødeforelægget er sendt til den pågældende. Fristen kan være sammenfaldende med den frist, inden for hvilken den pågældende skal vedtage bødeforelægget for at undgå, at sagen indbringes for retten. Der henvises til punkt 5 i lovforslagets almindelige bemærkninger og de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 4.

3. Lovforslaget

Som det fremgår af punkt 2 ovenfor, jf. f.eks. Justitsministeriets bemærkninger til høringssvarene fra byretterne og Domstolsstyrelsen, er lovforslaget efter høringen ændret således, at der nu lægges op til, at meddelelsen om, at en sag, hvor der er udstedt et bødeforelæg, som ikke vedtages af den pågældende, vil kunne afgøres uden afholdelse af et retsmøde, hvis den pågældende ikke anmoder om et retsmøde, skal fremgå af bødeforelægget og ikke af et brev, som efterfølgende sendes af retten.